ŠKOLSKÝ ROK 1873/1874

Jedným z charakteristických znakov Slovenského ev. a. v. gymnázia v Revúcej bola už mnohokrát spomenutá aktivita učbárov i študentov, ktorá sa odrážala na živote obyvateľov mesta. Národne orientovaná činnosť gymnázia prerástla svojím dosahom Revúcu, ba i región Gemera-Malohontu. Jediné slovenské gymnázium, na ktorom sa v materinskej reči maturovalo, nadobudlo celoslovenský význam a preto jeho nepriatelia videli v ňom prekážku pri uskutočňovaní maďarskej štátnej idey, násilne presadzovanej predovšetkým po rakúsko-maďarskom vyrovnaní v roku 1867. Revúcke gymnázium začalo zrazu vyčnievať viac ako ďalšie dve nižšie slovenské gymnáziá a Matica slovenská. Preto bolo čoraz viac obviňované z panslavizmu, ktorý sa v tom čase v Uhorsku pokladal za najväčší trestný čin. V takomto napätom ovzduší prijímalo revúcke gymnázium svojich študentov do dvanásteho školského roku svojej existencie.

V učbárskom zbore opäť nastali zmeny. Ján Dérer odišiel do Martina a prišli dvaja pomocní učbári, **Bohuslav Laciak** a **Andrej Sokolík.**

Zdroj: Dušan Dubovský - Revúca kolíska slovenského stredného školstva